

Fylkesmannen i Hordaland

Sakshandsamar, telefon
Sigurd Kolbjørn Berg, 5557 2372

Vår dato
29.05.2018
Dykkar dato
20.12.2017

Vår referanse
2018/3930 423.1
Dykkar referanse
16/9

Modalen kommune
Postboks 44
5729 Modalen

Modalen - gnr 76 bnr 103 - oppføring av bustadhus

Me syner til oversending av saka av 20.12.2017, motteken her 20.03.2018.

Vedtak

Fylkesmannen i Hordaland opphevar Modalen kommune ved formannskapet sitt vedtak av 11.09.2017 i sak 048/2017, byggjeløyve med endra plassering av utkøyring.

Bakgrunn for saka

Tiltakshavarane har i vedtak i delegasjonssak 004/2017 den 12.05.2017 fått løyve til bustadhus med dispensasjonar. Det vart klaga på av naboane. Formannskapet kom i sak 048/2017 til at klagene delvis skulle tas til følge, slik at utkøyringa frå carporten vart endra.

Tiltakshavarane har klaga på det nye vedtaket. Dei meiner det er gjort sakshandsamingsfeil ved at dei ikkje vart varsla om omgjeringa, at det ikkje er grunngjeve, at det er manglande føreseieheit i kommunen.

Formannskapet tok ikkje klaga til følge. Saka vart sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd.

Fylkesmannen har den 22.05.2018 kravd alle saksdokumenta oversendt. Fylkesmannen fekk somme nye dokument 28.05.2018.

Fylkesmannen ser saka slik

Ved vurdering av klagesaker gjeld forvaltningslova. Fylkesmannen har full mynde til å vurdera klaga, og kan stadfeste kommunen si avgjerd, endra ho, eller oppheva avgjerda og sende saka attende til kommunen for handsaming, sjå forvaltningslova (fvl.) § 34. Fylkesmannen kan ta omsyn til nye omstende, og gå utanfor det som er klagegrunnane. Ved vurderinga av omstende som er fritt skjøn, skal Fylkesmannen leggje stor vekt på omsynet til det kommunale sjølvstyret, sjå fvl § 34 tredje ledd.

Fylkesmannen finn saka tilstrekkeleg opplyst, jf. fvl § 17.

Etter fvl § 25 har forvaltninga plikt til å grunngje enkeltvedtak. Ein skal ha med relevant lovheimel, og innhald av lovføreseigna og attgjeving av fakta om det ikkje alt er kjent for partane. Etter føreseigna bør og viktige moment ved skjønsvurderingane takast med. Bakgrunnen for denne plikta er å gjera partane i stand til å skjønna, kontrollera og eventuelt etterleva av-

gjerda. Samstundes sikrar plikta at relevante reglar og omstende blir tekne omsyn til under handsaminga.

Kor nøye grunngjevinga skal vera, vil variera med kva behov det er i saka, sjå Sivilombodsmannen si uttale av 15. mai 2012 sak 2011/2812. Kor viktig saka er, verknadar for partane og kva føresegner som ligg føre, vil vere avgjerande. Avgjerder som er bygd på skjønn, må som hovudregel grunngjevast nøye.

I saka her er grunngjevinga som formannskapet ga, det følgjande:¹

«Nabomerknad i høve til avkjøyring i kryss vert teke til fylgje. Ein slik avkjørsle vil kunne skape ein uoversikleg trafikksituasjon i eit område der det ferdast mange barn både i skuletid og på fritid. Ansvarleg søker må finne løysninga på utkjørsel langs stikkveg til 76/85 og 76/102.»

I tillegg er det tatt med rettleiing om klageretten etter fvl § 28.

Fylkesmannen finn at grunngjevinga ikkje er tilstrekkeleg. Det går ikkje fram kva føresegner kommunen bruker, kva reglar dei meiner er brotne, eller kva dei meiner reint konkret. Det er såleis vanskeleg å vurdere kva kommunen har vurdert og på kva rettslege grunnlag.

Kommunen tek og feil i rettsforståinga si når dei går ut frå at dei kan godkjenne tiltaket, men krevje at ansvarleg søker må finne løysinga i etterhand. Om kommunen meiner eit tiltak strir mot lova (t.d. kravet om tilstrekkeleg trygg tilkomst etter pbl § 27-4), skal det nektast, sjå pbl § 21-4. Meiner kommunen at naboulempa er so monalege at dei kan krevje ei anna plassering etter pbl § 29-4, må det gå tydeleg fram kvar den nye plasseringa skal vere.

Vedtaket er såleis i strid med lova, og difor ugyldig. Feila er ikkje retta opp i klageomgangen, jf fvl § 41. Vedtaket må difor opphevast.

Kva kommunen meiner er ein passande løysing, er dei best til å vurdere sjølv, jf pbl §§ 29-4 og 27-4. Saka vert difor sendt attende. Fylkesmannen har ikkje meint å ta stilling til kva utfall den nye handsaminga skal leie fram til.

Vedtaket gjeld lovbundne krav til kva ein må ha med i byggjeløyve, og ei oppheving rårar ikkje det kommunale sjølvstyret. Omsynet til rettstryggleik talar uansett for oppheving.

Klaga er tatt til følgje på eitt punkt. Det er då ikkje naudsynt å gå inn i dei andre klagegrunnane.

Den som har fått medhald i ein klage, kan krevje monalege og naudsynte sakskostnadar dekt etter fvl § 36. Krav om det må sendast til Fylkesmannen innan tre veker.

Fylkesmannens vedtak er endeleg, og kan ikkje klagast på, jf. fvl. § 28 tredje ledd.

¹ I klagesaksutgreiinga har kommunen sitert ein «grunngjeving frå formannskapet for endring av avkjørsle». Sidan alle dokumenta – tross purringa – ikkje er lagt fram, må Fylkesmannen då tru at dette er likt med den grunngjevinga Formannskapet faktisk ga på dette punktet. Tvilen om dette bør i alle høve gå ut over kommunen.

Med helsing

Rune Fjeld
assisterande fylkesmann

Anne Kjersti Sande
seksjonsleiar

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.